

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Op den Feest-dagh van S. Bruno. den VI. October. Op de wijze: Weest
Nymph' gegroet, &c.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Op den Feest-dagh

van S. BRUNO.

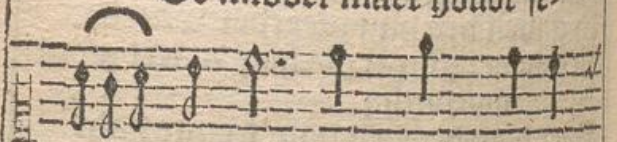
den VI. October.

Op de wijze:

Weest Nymph' gegroet, &c.

Carthuyser Bruyn! waer toe
De middel maet houdt se-

in een tyn Be- sta- ten u/
ke- re staet. Een mensch is toch

van soo hooghen geberght? Dit's
een ge- selschap- pigh dier. Dus

uw' na- tuer al te seer ghe-
laet uw' Clups/en komt wed'rom

terght.

terght. Deen Joncker uw' pza-
hier. Ick loop upt de men-

ten/Al luyd het vyz soet/En doet
schen vol ar-re-ge-list/En leef

my niet laten mijn schul-
in de bosschen met l'an-

dighe boet.
nes Baptist.

C Arthuyser Bruyn ! waer toe in een
tupn
Besloten u/van soo hoogen gebergt ?
Dit's uw' natuer al te seer geterght.
De middel-maet hout sekere staet.
Een mensch is toch een gheselschapigh
dier. (hier.
Dus laet uw' klups / en komt wed'rom

Een joncker/uw' praten/
 Al lyd het vyz soet/
 En doet my niet laten
 Mijn schuldighe boet.
 Ich loop upt de menschen/vol arre-
 gelist/
 En leef inde Bosschen met Pannes
 Baptik.
 Een vzeemde saeck! dat ghy van de
 spraeck/
 Die u dooz de scheppingh Gods is ver-
 leent;
 Uw' tongh onthoud / end' uw' lippen
 speent;
 Hier in toch leydt// het recht onder-
 schepdt/
 Dooz wellick dat schier den reed'lijcken
 aerd/
 Werd van het spraeck'loose dier ghe-
 schaert.
 De tongh (dit's de reden)
 Dooz al te veel praeck/
 Kan d'oozsaken smeden
 Van al te veel quaeds.
 End' ick die hier over soo menigh-
 mael viel:
 Bewaer ick mijn mond/ zoo bewaer
 ick mijn ziel.
 Maer 't valt te swaer// den rugge
 met haer

Te kleden/daer ons den Heer soo beleeft
Sijn wol en webbe gegeven heeft.

Waer toe uo' le'en dan soo schary dooz-
sneen?

End' hoe sal een die sich sellifs misdoed/
Een ander opt kunnen wesen goed?

Ick straffe mijn leden /

En maeckse te slaef;

Op dat ick de reden

Behouden sou gaef.

Het vorder bevrachghen / te Ninive
gaet:

Wat dat hen de hayze kle'en hebben
gebaet?

Waer toe den visch/ seght noch eens/
met visch

Zoo magher bereydt en waer u niet bet/
Sontijds wat vleesch / na ghemeene
wet?

Het visschen staegh // verslijmt u de
maegh.

Waerom dan het levē soo geabontuert?
Dat altyd loopt / niets te langh en
duert.

De Casel Baprista,

Zoo groot by den Heer/

Die noyt noch en vischte/

Beschaemt my te seer.

En beter sey Paula: de maegh wat
geleen/

Dan of ons de gaeshepd der zielen
verdween.

Is 't dan van noo// zoo scharp en zoo
snoo

Te leven als ghy/ booz yegelijck een/

Om inden Hemet te moghen treen?

Dit waer te streng// dit pad waer te
engh.

End' als men all' in een Klooster wou
gaen/

Hoe zou de wereld dan blijven staen?

Daer booz is gebeden,

Het water dat valt

Te seer na beneden/

Hoe dat men 't bewalt.

Het geestelijck leven word niet dan
gera'en ;

Maer ick koos het sekerste booz een
waen.

End' op dat ghy mooght weten wat
my

Beweeghde/ om dooz de pijnlijcke baen

Dan mijn Cathuyssersche Cel te gaen?

Het was 't gebaer/ 't welck my van een
baer

Eens grooten Doctoorz/ met schrick'
lijcke smart

Geboesemt was in 't benaude hart.

Eens Doctoorz/ de welke

Dat binnen Parijs,

Van pder/van elcke/
Geboerd had de prijs
Van wijshepd/ van deughden/ van
alle de rest ;

Tot datmen hem soude begraven
vooz 't lest.

Een droevigh end/ ick wasser present
Terwijl datmen de Vigilien songh/
En 't lichaem als upt een slaep ont-
sprongh.

En met een groot// gewoel vā de nood/
Het hoofd wepnigh op gebeurdt upt de
haer/

Kiep aen 't Gemeente / 't welck daer te
gaer

Stond vermenighvuldicht/
Van meester te knecht ;

Och ! ick ben beschuidicht

Vooz Godes gerecht.

En dat tot drie keeren / tot Godt
hem gebood/

Het vonnis te melden van d'euwi-
ghe dood.

Hier mee terstond/ 't onsalighe pond
Begraven helaes! in 't Ecele graf/
Op wel met redenen oorzaeck gaf
Te nemen merck/ op alle mijn werck ;
Om dooz een volmaecter leven te gaen/
Als ick tot dier tijd toe had gedaen.

Hier over zoo vluchte

Ack

Ick na de Woestijn/
 Om daer te versuchten
 De boosheyden mijn.
 En met dit beschepd / soo voleynd
 ick mijn lied.
 En wildy 't niet volghen/ besmaect
 het dan niet.

Tot Godt Almachtigh/ ende
 alle Heplighen.

Den I. November.

Op de wijze:

De fiere nachregale.

Rick Vader Godt almachtigh/
 I E S V Godts Soon waerachtigh/
 O hepligh' Gheest seer krachtigh/
 O hooghste dyp Persoonen!
 Oypvoudigh/ end' eenachtigh/
 Weest onser/ Godt/ghedachtigh/
 Die tot u roepen klaghtigh;
 Wilt uw' ghenade thoonen:
 Uw' handt heeft ons ghevocht/
 Uw' liefd' heeft ons ghesocht/
 Uw' bloedt heeft ons ghekocht/
 Uw' doodt ons 't leven bzocht:
 Wilt ons dan niet versnaden/